

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/14/2014
Identifikačné číslo spisu:	9012010022
Dátum vydania rozhodnutia:	04.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9012010022.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobcu: D. J., B., zastúpený: Ulianko & Holčík, s.r.o., Nám. SNP 41, Zvolen, proti žalovanému: Generálny štáb ozbrojených síl Slovenskej republiky, Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ŠbPO-147/2-76/2011 zo dňa 09.12.2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 84/12-49 zo dňa 16. októbra 2013, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 84/12-49 zo dňa 16. októbra 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ako nedôvodnú zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ŠbPO-147/2-76/2011 zo dňa 09.12.2011, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu č. 7059 zo dňa 17.08.2011 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 2 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 346/2005 Z.z.“), pričom služobný pomer žalobcu skončil dňom doručenia personálneho rozkazu dňa 09.09.2011. Dôvodom skončenia služobného pomeru žalobcu bola skutočnosť, že žalobca viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu.

Krajský súd považoval skutkové a právne závery žalovaného o tom, že sa žalobca dopustil protiprávneho konania za opodstatnené, dostatočne preukázané a náležite odôvodnené. Za dôvodný a zákonný považoval aj z toho plynúci dôsledok pre žalobcu, že jeho konanie bolo vyhodnotené ako naplňujúce

predpoklady pre prepustenie zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 2 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. a stotožnil sa s názorom žalovaného, že po vyvedení priestupkovej zodpovednosti, ak sú na to splnené podmienky, nie je vylúčené vyvodzovať aj personálne opatrenie, ktorého účelom nie je potrestanie, teda uloženie sankcie, ale skončenie služobného pomeru s profesionálnym vojakom za podmienok ustanovených v § 70 zákona č. 346/2005 Z.z. Uviedol, že vedenie motorového vozidla profesionálnym vojakom, ktorý je pod vplyvom alkoholu, je nepochybne konaním, ktoré podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len "ZOP") kvalifikuje ako priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Navyiac zistenie takéhoto konania aj v čase mimo službu zakladá u profesionálneho vojaka fakultatívny dôvod pre jeho prepustenie zo služobného pomeru a to bez ohľadu na to, či bol profesionálny vojak za toto konanie v priestupkovom konaní potrestaný alebo nie. Platí, že požívanie alkoholu vo všeobecnosti sa považuje za porušenie služobnej disciplíny, nakoľko sa prieči požiadavke stanovenej v čl. 4 Etického kódexu profesionálneho vojaka, podľa ktorého vo voľnom čase profesionálny vojak nepožíva omamné alebo psychotropné látky. Z uvedeného vyplýva, že na túto skupinu osôb v služobnom pomere so štátom sú kladené osobitné požiadavky aj vo sfére ich osobného života mimo službu, s ktorými nie je v súlade samotné požívanie alkoholu a to ani vo voľnom čase a už vôbec nie vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu.

Pri rozhodovaní o prepustení žalobcu prihladal služobný orgán najmä na skutočnosť, že žalobca viedol vo voľnom čase motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu už po druhýkrát, čo bolo zistené z právoplatného rozhodnutia o žalobcovom priestupku č.: LZSI-253-4/2008 zo dňa 07.02.2008. Pokiaľ služobné orgány vyhodnotili opakovanie takéhoto počínania žalobcu ako rozhodujúcu skutočnosť pre rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, postupovali v medziach zákona a aj v intenciách etických požiadaviek kladených na profesionálnych vojakov. Napadnuté rozhodnutie sa preto za daných okolností nemôže javiť ako neprimerane prísne, alebo predčasné a to bez ohľadu na skutočnosť, že žalobca bol dovtedy služobne hodnotený pozitívne.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná trovy konania vo výške 496,68 €. Nestotožnil sa s právnym názorom súdu, kde uvádza, že prepustenie žalobcu zo služobného pomeru nemá povahu sankcie, ale je následkom určitého správania profesionálneho vojaka, ktorý zákon definuje ako nezlučiteľné s ďalším trvaním jeho služobného pomeru v ozbrojených silách. Žalobca má za to, že jeho prepustenie zo služobného pomeru v ozbrojených silách má jednoznačný charakter sankcie a teda v tomto prípade došlo k realizácii dvojitého potrestania za jeden spáchaný skutok, a to z dôvodu, že obidva samostatné právne predpisy tak zákon č. 372/1990 Zb., ako aj zákon č. 346/2005 Z.z. chránia jeden a ten istý záujem štátu. Vzhľadom na to, že bolo postačujúce potrestanie v zmysle jedného z nich, t.j. zákona č. 372/1990 Zb. Je názor, že zákon č. 346/2005 Z.z. stanovuje príslušnému orgánu možnosť, nie však povinnosť skončiť s profesionálnym vojakom služobný pomer. Cieľom zákonodarcu bolo ustanovením § 70 ods. 2 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. dať príslušnému orgánu možnosť (nie povinnosť) skončiť služobný pomer s profesionálnym vojakom, ktorý je potrestaný podľa zákona č. 372/1990 Zb. len v prípade, ak by následky tohto konania mohli mať vplyv na výkon povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru. V prípade, keď zákonodarca ponímal konanie obsiahnuté v ustanovení § 70 ods. 2 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. ako významný zásah do záujmu chráneného týmto zákonom, nezakotvil by uvedené konanie medzi fakultatívne, ale medzi obligatórne dôvody skončenia služobného pomeru.

Ďalej odvolateľ poukazuje na porušenie práva na spravodlivé súdne konanie z dôvodu nedostatočného riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Je povinnosťou súdu rozsudok riadne odôvodniť, pretože ide o právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane, sa účastníkovi konania, okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom, odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rovine polemiky s jeho dôvodmi v rámci

využitia prípadných riadnych opravných prostriedkov. Nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, ktoré zakladá právo podať odvolanie i možnosť odvolacieho súdu zrušiť napadnuté rozhodnutie podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Nie sú mu známe úvahy, akými bol súd prvého stupňa vedený pri posudzovaní otázky, čo viedlo súd k názoru, že je namieste aplikácia ustanovenia § 70 ods. 2 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. na jeho prípad a aké skutočnosti boli pre rozhodnutie prvostupňového súdu smerodajné a z akého dôvodu. Uviedol, že Európsky súd pre ľudské práva vo viacerých svojich rozhodnutiach konštatoval, že právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 vety prvej Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo riadne odôvodnené. Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Zotrval na stanovisku uvedenom v žalobe, v ktorom sa podrobne vyjadril ku všetkým relevantným námietkam a ktoré sú identické s tými, ktoré boli predmetom konania pred prvostupňovým súdom. Uviedol, že po vyvedení priestupkovej zodpovednosti, ak sú na to splnené podmienky, nie je vylúčené vyvodzovať aj personálne opatrenie, ktorého účelom nie je potrestanie, a teda uloženie sankcie, ale v danom prípade skončenie služobného pomeru s profesionálnym vojakom za podmienok ustanovených v § 70 zákona č. 346/2005 Z.z. Žalobca 23. januára 2011 v čase o 00:08 hod. v obci Detva spáchal priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. tým, že viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a porušil tak ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom v rozhodnom období, a teda viedol vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme.

Okrem uvedeného dôvodu skončenia služobného pomeru podľa § 70 ods. 2 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. ustanovenie taxatívne uvádza aj ďalšie dôvody, kedy je možné, aby vedúci služobného úradu fakultatívne prepustil profesionálneho vojaka zo služobného pomeru. Rozhodnutie vedúceho služobného úradu, či profesionálneho vojaka za existencie niektorého z uvedených dôvodov zo služobného pomeru prepustiť alebo nie, je jeho oprávnením, nie povinnosťou a závisí výlučne na jeho úvahe, ktorá musí byť v samotnom rozhodnutí jasne odôvodnená. Žalovaný, ako aj správny orgán rozhodujúci vo veci v prvom stupni pri svojom rozhodnutí brali do úvahy zásadnú okolnosť a to, či žalobca nespáchal podobný priestupok prvýkrát. Obidva správne orgány postupovali v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku, podľa ktorého v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutia, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a z ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Mal za to, že správne orgány postupovali v predmetnej veci v súlade so zákonom a vydali správne a zákonné rozhodnutie.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011) a rozsudok verejnej vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že dňa 03.06.2011 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie Vojenského útvaru 4977 Sliač č. ZKSI-617-4/2011 zo dňa 18.05.2011, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d/ ZOP na tom skutkovom základe, že dňa 23.01.2011 v čase 00:08 hod. viedol osobné motorové vozidlo v obci Detva, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Detva, pričom pri dychovej skúške mu bola nameraná hodnota alkoholu v dychu 0,79 mg/l a po opakovanej dychovej skúške hodnota alkoholu v dychu 0,72 mg/l. Uvedeným konaním žalobca porušil § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. Za spáchanie priestupku bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1000 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 30 mesiacov.

Po uskutočnení personálneho pohovoru so žalobcom bol dňa 30.06.2011 spracovaný návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 2 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. z dôvodu, že žalobca viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho útvaru Liptovský Mikuláš č. 7059 zo dňa 17.08.2011 bol žalobca podľa § 70 ods. 2 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka s tým, že služobný pomer skončil dňom doručenia rozhodnutia dňa 09.09.2011. V odôvodnení personálneho rozkazu poukázal vedúci služobného úradu na vyššie uvedené rozhodnutie o žalobcovom priestupku a tiež na to, že zistené množstvo alkoholu v dychu žalobcu sa dá považovať za stredne ťažkú opitosť. Pri rozhodovaní prihliadol najmä na skutočnosť, že žalobca viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu preukázateľne už po druhýkrát, čo mal za preukázané rozhodnutím o priestupku č. LZSI-253-4/2008 zo dňa 07.02.2008, ktorého sa žalobca dopustil tým, že dňa 28.11.2007 v čase o 02:30 hod. viedol osobné motorové vozidlo v Detve, dostal šmyk a prednou časťou vozidla narazil do kovovej brány rodinného domu D..R., ktorú neskôršie po dohode s poškodeným opravil. Alkohol u žalobcu bol zistený kontrolou vykonanou na druhý deň o 09.52 hod. (0,46 mg/l) a o 10:23 hod. (0,40 mg/l). Podľa podaného vysvetlenia príslušníkom OO PZ Detva zo dňa 28.11.2011 žalobca priznal, že pred jazdou vypil v pohostinstve asi štyri pívá, z miesta nehody svojvoľne odišiel a dopravnú nehodu nenahlásil. Uznaný vinným bol zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l zákona ZOP.

Proti rozhodnutiu riaditeľa personálneho útvaru podal žalobca odvolanie, ktoré náčelník Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky rozhodnutím č. ŠbPO-147/2-76/2011 zo dňa 09.12.2011 zamietol a personálny rozkaz č. 7059 potvrdil.

Ustanovenie § 123 zákona č. 346/2005 Z.z. upravuje disciplinárnu zodpovednosť nasledovne:

- 1/ profesionálny vojak je disciplinárne zodpovedný za disciplinárne previnenie alebo za konanie, ktoré má znaky priestupku,
- 2/ na prejednanie priestupku sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch, ak tento zákon neustanovuje inak,
- 3/ priestupok prejedná vedúci služobného úradu alebo veliteľ podľa tohto zákona.

Podľa § 127 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z.z. za priestupok môže vedúci služobného úradu alebo veliteľ uložiť profesionálnemu vojakovi sankcie, ochranné opatrenia (ďalej len „sankčné opatrenia“) v rozsahu a za podmienok podľa osobitných predpisov.

Podľa § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 372/1990 Zb. sa objasňovanie priestupkov koná na základe vlastného zistenia správnych orgánov alebo orgánov oprávnených objasňovať priestupky alebo na základe oznámenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby. Správne orgány a orgány oprávnené objasňovať priestupky sú povinné v rozsahu svojej pôsobnosti prijímať oznámenia o priestupkoch a čo najskôr ich vybavovať.

Podľa § 119 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. je profesionálny vojak povinný dodržiavať

služobnú disciplínu.

Podľa § 117 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. je profesionálny vojak povinný dodržiavať služobnú disciplínu, má povinnosť dodržiavať aj Etický kódex profesionálneho vojaka, služobné predpisy, vojenské rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny vedúcich služobných úradov a veliteľov.

Podľa § 70 ods. 2 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. služobný pomer profesionálneho vojaka možno skončiť prepustením, ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo iných omamných alebo psychotropných látok, ak nejde o prípade uvedený v ods. 4 písm. a/ alebo c/, alebo ak sa v súvislosti s vedením motorového vozidla odmietol podrobiť úkonom súvisiacimi so zisťovaním prítomnosti alkoholu alebo metabolitov, omamných alebo psychotropných látok v organizme.

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia a spisu žalovaného odvolací súd nezistil, že by v konaní boli porušené procesné práva žalobcu ako účastníka konania. Rozhodnutie žalovaného je kvalifikované v súlade so zákonom, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, má požadované formálne i obsahové náležitosti a je dostatočne odôvodnené.

Skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka prepustením je možné len z dôvodov taxatívne vymedzených v § 70 zákona č. 346/2005 Z.z., pričom ods. 1 tohto ustanovenia stanovuje obligatórne dôvody pre prepustenie profesionálneho vojaka, kedy vedúci služobného úradu po zistení niektorého zo zákonom stanovených dôvodov má právnu povinnosť rozhodnúť o prepustení. Dôvody upravené v ods. 2 predmetného ustanovenia pod písm. a/ až e/ zakladajú služobnému orgánu nie povinnosť, ale oprávnenie rozhodnúť o prepustení. Je teda v diskrečnej právomoci príslušného nadriadeného, aby vzhľadom na okolnosti uvážil, či naplnením niektorej zo skutkových podstát upravených v § 70 ods. 2 uvedeného zákona zakladá dostatočný dôvod pre prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru. Pokiaľ služobný orgán správne uváženie v naznačenom smere náležite odôvodní, správny súd v rámci súdneho prieskumu takéhoto rozhodnutia oprávnený vyhodnotiť len to, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Vedenie motorového vozidla profesionálnym vojakom, ktorý je pod vplyvom alkoholu, je nepochybne konaním, ktoré ZOP kvalifikuje ako priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Navyiac zistenie takéhoto konania aj v čase mimo službu zakladá u profesionálneho vojaka fakultatívny dôvod pre jeho prepustenie zo služobného pomeru, a to bez ohľadu na to, či bol profesionálny vojak za toto konanie v priestupkovom konaní potrestaný alebo nie. Platí, že používanie alkoholu vo všeobecnosti sa považuje za porušenie služobnej disciplíny, nakoľko sa prieči požiadavke stanovenej v čl. 4 Etického kódexu profesionálneho vojaka, podľa ktorého vo voľnom čase profesionálny vojak nepožíva omamné alebo psychotropné látky. Z uvedeného vyplýva, že na túto skupinu osôb v služobnom pomere sú štátom kladené osobitné požiadavky aj vo sfére ich osobného života mimo službu, s ktorým nie je v súlade samotné požívanie alkoholu a to ani vo voľnom čase a už vôbec nie vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu.

V zmysle ustanovenia § 123 zákona č. 346/2005 Z.z., § 127 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z.z. a § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 372/1990 Zb. bolo prejednanie priestupku a rozhodnutie vo veci, a teda aj uloženie sankcie podľa § 11 zákona č. 372/1990 Zb. povinnosťou veliteľa, pretože zákon predpokladá, že všetky priestupky by mali byť objasnené a prejednané. Za spáchanie priestupku bola žalobcovi rozhodnutím o priestupku č. ZKSI-617-4/2011 zo dňa 18.05.2011 vydaného veliteľom Vojenského útvaru 4977 Sliač uložená sankcia - pokuta vo výške 1000 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 30 mesiacov. Proti uvedenému rozhodnutiu sa žalobca mohol brániť, avšak svoje právo nevyužil.

Od priestupkovej zodpovednosti žalobcu, a teda disciplinárneho konania je potrebné rozlišovať konanie vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka. Po vyvodení priestupkovej zodpovednosti, ak sú na to splnené podmienky, nie je vylúčené vyvodzovať aj personálne opatrenie, ktorého účelom nie je potrestanie, teda uloženie sankcie, ale skončenie služobného pomeru s

profesionálnym vojakom za podmienok ustanovených v § 70 zákona č. 346/2005 Z.z.

Najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný, ako aj správny orgán rozhodujúci vo veci v prvom stupni pri svojom rozhodovaní brali do úvahy najmä skutočnosť, že žalobca nespáchal podobný priestupok prvýkrát. Pokiaľ služobné orgány vyhodnotili opakovanie takéhoto počínania žalobcu ako rozhodujúcu skutočnosť pre rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, postupovali v medziach zákona aj v intenciách etických požiadaviek kladených na profesionálnych vojakov. Napadnuté rozhodnutie sa preto za daných okolností nemôže javiť ako neprimerane prísne alebo predčasné a to bez ohľadu na skutočnosť, že žalobca bol dovtedy služobne hodnotený pozitívne. Vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu žalobca porušil dva záujmy chránené osobitnými zákonmi, keď tým istým konaním naplnil skutkovú podstatu priestupku a zároveň i dôvod pre prepustenie zo služobného pomeru. Z tohto istého protiprávneho konania vyvodili služobné orgány v dvoch samostatných konaniach dva na sebe nezávislé závery, keď jednak Vojenský útvar 4977 Sliac uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku a uložil mu za to konanie sankcie upravené zákonom o priestupkoch a následne po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o priestupku rozhodol riaditeľ personálneho úradu o žalobcovom prepustení zo služobného pomeru. Rozhodnutie o sankcii za priestupok je zákonným následkom počínania, ktoré za priestupok výslovne označuje zákon. Je výrazom trestnej politiky štátu v oblasti administratívneho trestania, pričom platí pre všetky fyzické osoby rovnako a bez rozdielu.

Prepustenie zo služobného pomeru je naproti tomu jedným zo zákonom predpokladaných spôsobov skončenia služobného vzťahu profesionálneho vojaka voči štátu, nemá podľa doterajších právnych názorov povahu sankcie, ale je následkom určitého správania profesionálneho vojaka, ktoré zákon definuje ako nezlučiteľné s ďalším trvaním jeho služobného pomeru k ozbrojeným silám. Priestupkové konanie a s ním spojené sankcie a personálne konanie o prepustení profesionálneho vojaka sú dve samostatné, od seba nezávislé konania, ktorých právnym základom môže byť to isté konanie jednotlivca, ak však ich závery na seba nenadväzujú a nemožno ich vykladať ako rôzne druhy sankcií, dopadajúcich na jednotlivca za spáchanie toho istého skutku, ktoré by znamenali porušenie právnej zásady zákazu dvojitého postihu za ten istý skutok - ne bis in idem.

Zákon č. 346/2005 Z.z. nemožno porovnávať s porušením pracovnej disciplíny u bežných pracovníkov, pretože zákon ustanovuje vyššiu mieru zodpovednosti a tomu musia zodpovedať aj osobitné možnosti postihu. Citovaný zákon kladie na vojakov vyššie nároky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje, čo v konečnom dôsledku znamená, že vo vzťahu k plneniu služobných povinností vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších než iné zákony. Žalobca sa svojim konaním dopustil porušenia ustanovení zákona č. 346/2005 Z.z., čo malo za následok jeho prepustenie zo služobného pomeru, a ktoré bolo v súlade so zákonom a plne dôvodné.

Pri hodnotení zisteného stavu veci v personálnom konaní, správne orgány aplikujú princíp voľného hodnotenia dôkazov, spočívajúci v tom, že pri hodnotení výsledkov dokazovania je príslušný nadriadený, oprávnený rozhodnúť o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru. V hodnotiacej činnosti je obmedzovaný iba pravidlami formálnej logiky, pričom hodnotiace úsudky nesmú odporovať skúsenostiam z aplikačnej praxe. Povinnosťou je, aby bol hodnotiaci záver jasne a zrozumiteľne odôvodnený. Zároveň má povinnosť prikloniť sa - za použitia už uvedených zásad logického myslenia - k jednému z viacerých tvrdení a iné odmietnuť.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.